

For det andet synes jeg, det er uantageligt, at man laver to studiekredse, en studiekreds for de fine og en studiekreds for dem, der helst ikke må blive for sure. Hvad er det for noget at flytte det uden for Folketingssalen på den måde? Så ved vi jo godt, hvor tingene reelt afgøres. Det gør de i den fine studiekreds.

Jeg vil gerne bede ministeren om straks at ophæve den forskelsbehandling af Folketingets partier.

Jørn Pedersen (S):

Nu har vi jo i dag hele to beslutningsforslag. Vi har et fra et parti, der ikke er medlem af studiekredsen, og et fra et parti, der er medlem af studiekredsen. Men det var sådan set ikke det, jeg havde tænkt mig at sige ret meget om. Det er bare en konstatering.

Jeg vil godt sige, at fra vores side i Socialdemokratiet mener vi, at det her problem er stort. Vi har haft mange bud på, hvad der måske kunne ændres. Vi har løbende haft mange ideer – det har vi også i øjeblikket – til, hvordan man kunne gøre tingene bedre.

Derfor vil jeg annoncere allerede nu ved det første forslag, at vi ikke her fra talerstolen i dag vil lægge os fast på meget markante synspunkter, meget markante tilsagn – eller det modsatte for den sags skyld. Vi mener, at vi har nogle helt generelle drøftelser, som er vigtige at få taget, og vi mener som udgangspunkt, når vi taler om det område her, at det er så vigtigt for så mange mennesker, at vi skal gøre det på det bedreste mulige grundlag.

Noget af det, vi anser for at være afgørende i den her diskussion, er, efter hvilke kriterier man skal tildele førtidspension. Det er også vigtigt at få debatteret og undersøgt, hvor mange niveauer for pension vi skal have, og hvordan sammensætningen af ydelserne skal være. Vi går helt klart i det kommende arbejde efter en række forenklinger.

Vi vil være meget optaget af, hvordan sagsbehandlingen er. Er der dér nogle ting, vi gør i dag, som vi kan gøre på en anden og en bedre måde? Vi vil være meget optaget af borgernes retssikkerhed i det her, og vi vil være meget optaget af, om det er noget, som skal gælde for fremtidige pensionister – hvad der kunne være meget der taler for – og hvordan vi så skal ordne det i forhold til de nuværende pensionister.

Man kunne nævne en meget længere række af problemer, som jeg mener vi skylder hinan-

den at få undersøgt, få diskuteret. For én ting er, apropos det, hr. Frank Aaen sagde tidligere, at der ligger rapporter – det gør der jo, der ligger flere – at der ligger forslag, men det, jeg synes er afgørende i den her debat, er at få ordentligt undersøgt, få diskuteret, få vurderet alle de problemer, der måtte være, uanset om man vælger den anden, tredje eller femte model. På det her område er der mange, der er kloge, der er i hvert fald mange, der lader som om, og i hvert forslag, man diskuterer og undersøger, er der en række positive elementer, men der står en række spørgsmål tilbage. Derfor er det utrolig vigtigt, når vi taler om et område, der drejer sig om 270.000-280.000 mennesker, som vi kender nu, plus dem, der måtte komme, at få det gjort på en god og en ordentlig måde.

Det er positivt, at vi nu har startet studiekredsen. Jeg hørte, at ministerens tilsagn var, at ingen er holdt udenfor – det var lidt modsat af, hvad hr. Frank Aaen havde opfattet – men det er også vigtigt, at man giver sig god tid. Derfor vil jeg sige, at hastværksløsninger er dårlige løsninger, og derfor kan vi ikke støtte det.

Jeg synes også, det er vigtigt, at vi på det her plan, på det nuværende tidspunkt ikke maler os op i en krog, så det er umuligt for andre at nå derind. Jeg vil næsten sige det så stærkt, at i den fase, vi er i nu, kan man vælge to veje: Man kan vælge den vej, der siger: Vi mener kun, det kan løses sådan og sådan, og hvis det ikke bliver på den måde, agter vi ikke at deltage. Det er en fair og rimelig facon at have.

Men hvis man vil gøre noget her og gøre noget, der skal batte noget, tror jeg, det er klogt, at vi siger: Vi er i den fase nu, hvor problemerne bliver listet op, hvor vi undersøger forholdene, og hvor vi med så bredt et flertal som overhovedet muligt her i dette Ting får lavet nogle ting, som kan holde i mange år.

Derfor vil jeg sige, at vi ikke kan støtte Enhedslistens forslag. Vi har utrolig stor sympati for mange af de intentioner, der ligger, men der er jo en deadline i det, og efter min bedste politiske overbevisning er tiden ikke inde til at starte med at lave en deadline. Tiden er inde til at undersøge alle de problemer, der måtte være, og se, om det er muligt, at vi kan tale os frem til at lave nogle fornuftige, rimelige og ordentlige ordninger på det område her. Det tjener førtidspensionisterne bedst, og det tjener sådan set også Folketinget bedst.